

den foreløbige Lovs Udstedelse, saavel som de yderligere Forhandlinger med bemeldte Kollegium, der ere gaaede forud for Forelæggelsen af det i Rigsdagen indbragte Forslag til Lov om det nævnte Emne, ere førte gjennem mundtlig Konference med Delegerede fra Kollegiet, da dette blev anset for nødvendigt for at fremme Sagen med den fornødne Hurtighed.

S. Nellesmann.

Adler Lund,
Sm.

Til Folkethingets Finantsudvalg.

I.

Afkrift.

Det kongelige Sundheds-Kollegium.
Kjøbenhavn, den 28de Juli 1884.

J Gjensvar paa det cerede Justitsministeriums i Skrivelse af 16de dennes fremførte Forespørgsel om, hvorvidt de for Tiden gjældende Lovgivnings-Bestemmelser ville indeholde fornøden Hjælp til at træffe de nødvendige Foranstaltninger til Forebyggelse af Koleraens Indbringelse her til Landet, samt, hvis Sygdommen skulde vise sig her, da til at hæmme dens Udbredelse, skal Sundheds-Kollegiet bemærke Følgende.

Hvad for det Første Smittens Indbringelse angaar, da er man jo udelukkende henvist til Lov af 2den Juli 1880, som alene tager Hensyn til Smittens Indførelse ad Søveien, og som lige overfor Kolera. hvad Personer angaar, kun tilsteder Anvendelse af det almindelige Efterhyn. Udført paa rette Maade vil dette ganske vist kunne anses for nogenlunde betryggende lige overfor Skibe, der komme fra fjernere Steder, hvorimod det blotte Efterhyn paa Bidsstabens nuværende Standpunkt maa betragtes som aldeles utilstrækkeligt, naar Taler er om Skibe, der kun ere nogle faa Dage underveis fra det smittede Sted, endfinge nogle Timer, saaledes som fra visse tydske Østersøhavne. Uagtet Kollegiet ingenlunde er blindt for de dermed forbundne praktiske Vanskeligheder, maa det dog af ovenanførte Grund anse det for nødvendigt, at

1. Karantænen atter indføres for Kolera, foreløbigt, o: saalænge Epidemien endnu ikke er kommen os nærmere, dog kun som Jagttagelseskarantæne (efter Lovens § 25) for Skibe fra de franske Havne, i hvilke Koleraen hersker, medens Efterhynet bør vedblive at bestaa for de øvrige franske Havne. Danmark er et af de faa civiliserede Lande, som ikke har Karantæne mod Kolera, og det maa særligt fremhæves, at den Omstændighed, at vort Naboland Sverig har Karantæne mod denne Sygdom, maaste kan medføre en ikke ringe Fare for Danmark, forsaavidt som det kan tænkes, at Skibe fra smittede Havne, som ere bestemte til Sverig, først ville søge en dansk Havn for derved at indbringe sig Karantæne i Sverig, ja det kan jo endogsaa være, at Sverig af den Grund vil se sig nødsaget til at tage lignende Forholdsregler overfor Danmark som dem, Spanien for nylig har taget overfor England og Tydskland ved af samme Grund at erklære disse Lande for kolerasmittede. En anden Fare for Landet, som nylig har været omtalt i Pressen, nemlig Kadreierbaadernes Samkvem med Skibe fra smittede Steder, vil formentlig ogsaa bedst kunne modarbejdes, naar der er paabudt Karantæne. At denne Forholdsregel for en Arrække siden er ophævet som overflødig, bør neppe være nogen Forhindring for, at den atter indføres; thi Grundlaget for vor Betragtningssmaade er nu væsentligt forandret. I Betænkning af 3die April 1851 til Finantsministeriet, indsendt i Afkrift til Justitsministeriet, udtalte Kollegiet sig for Ophævelsen af Karantæne